

Sygn. akt II KK 243/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

SSN Jacek Sobczak

Protokolant Ewa Oziębła

w sprawie **A. S.**

skazanego z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 września 2012 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego

z dnia 30 października 2008 r.,

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wydał w dniu 30 października 2008 r., wyrok nakazowy, którym A. S. uznany został za winnego przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 58 ust. 3 k.k., za które wymierzono mu karę 120 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej

stawki na 30 złotych. Sąd, na podstawie art. 63 § 1 k.k., zaliczył na poczet kary oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w tej sprawie w dniach 17-18 lipca 2008 r. i uznał orzeczoną karę grzywny za wykonaną w wymiarze 4 stawek dziennych. Jednocześnie orzeczono w wyroku przepadek dowodów rzeczowych.

Wobec tego, że od powyższego wyroku nakazowego nie wniesiono sprzeciwu uprawomocnił się on z dniem 3 grudnia 2008 r.

Kasację od tego orzeczenia wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżył wyrok nakazowy w całości na korzyść skazanego A. S.

W kasacji Prokurator Generalny zarzucił wyrokowi rażące i mające wpływ na jego treść naruszenie przepisu prawa procesowego – art. 502 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego, w postępowaniu nakazowym, kary grzywny w wysokości przekraczającej maksymalny jej wymiar przewidziany w tym przepisie to jest powyżej 100 stawek dziennych.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona na korzyść skazanego kasacja Prokuratora Generalnego jest w stopniu oczywistym zasadna, co pozwala na jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu prowadzonym na podstawie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z brzmieniem art. 500 § 1 k.p.k. wyrok nakazowy może być wydany w sprawach o przestępstwa podlegające rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym w wypadkach pozwalających na orzeczenie kary ograniczenia wolności lub grzywny, o ile sąd uzna na podstawie zebranego w postępowaniu przygotowawczym materiału, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Przepis art. 502 § 1 k.p.k. ogranicza jednocześnie wysokość orzekanej w tym trybie grzywny do 100 stawek dziennych, zaś w odniesieniu do grzywien orzekanych kwotowo do 200 000 złotych. Wobec faktu, iż wyrok nakazowy wydawany jest w trybie szczególnym, bez udziału stron i na podstawie jedynie materiałów zgromadzonych w postępowaniu przygotowawczym ustawodawca postanowił ograniczyć procedowanie w tym trybie do spraw, w których orzekane być mogą tylko niektóre kary i to nie najbardziej dolegliwe.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii nie przewiduje orzekania grzywien kwotowo, nie zawiera także innych szczególnych regulacji

dotyczących orzekania grzywny, zastosowanie w tej materii znajdują zatem przepisy kodeksu karnego zawarte w art. 33, które przewidują wymierzanie grzywny w stawkach dziennych.

Sąd Rejonowy wydając w dniu 30 października 2008 r. wyrok nakazowy rażąco naruszył przepis art. 502 § 1 k.p.k. limitujący wysokość orzekanych w wyroku nakazowym grzywien do 100 stawek dziennych. Naruszenie to miało oczywisty wpływ na treść wyroku i było niekorzystne dla oskarżonego. Sąd mógł w tym trybie orzec karę grzywny w maksymalnej wysokości 100 stawek dziennych, a jeśli uznał, że współmierna dla oskarżonego jest kara surowsza powinien był odstąpić od orzekania w trybie nakazowym i rozpoznać sprawę na rozprawie, w trybie uproszczonym.

Wobec faktu, że sprawę rozpoznano w trybie, w którym zgodnie ze wskazanym przepisem niemożliwe było orzeczenie kary grzywny, na którą skazany został A. S. uznać należało, że wobec wadliwego trybu procedowania wskazany w kasacji wyrok w całości nie może się ostać.

Podczas ponownego rozpoznania sprawy, Sąd Rejonowy rozważyć powinien raz jeszcze, prawidłowo tym razem stosując przepisy kodeksu postępowania karnego, kwestię zasadności postawionego zarzutu, winy oskarżonego i ewentualnej wymierzanej mu kary wraz z orzeczeniami w pozostałych kwestiach.